

Budget, som fremtræder paa Finanslovsforslaget, idet dets egentlige Budget slet ikke findes her; hele den store Lønningsfond, Tienderenterne, Offer og Accidenser, Præstegaardene med Tilliggende, alt i alt ca. 6½ Mill. Kr., fremtræder slet ikke paa Finanslovsforslaget. Administrationen er her ret enevældig. Naar f. Eks. min Kollega Landbrugsministeren vil sælge saa meget som en lille Klitlod, skal han have Sagen ordnet paa Finansloven, medens Kirkeministeren derimod kan optræde som Ejendomsmand i meget stor Stil, og ærede Medlemmer maa være forvisset om, at der i disse Tider kommer mange og stærke Opfordringer til Kirkeministeren om at optræde som Ejendomsmand. Jeg maa derfor tilstaa, at jeg kunde ønske, at vi snart fik en Lovgivning angaaende Anvendelsen af Jord i offentligt Eje.

Det er kun, naar der sker en Katastrofe, at Kirkeministeriets Administration bliver draget frem her under Finanslovedebatten. Men en Katastrofe som den, at en Præstegaard styrter sammen i stille Vejr, giver naturligvis ogsaa Genlyd her paa Tinge. Det forholder sig virkelig saaledes, som af det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen) oplyst, at en fynsk Præstegaard, Præstegaarden i Allested, den 20. April i Aar, en stille Skærtorsdag, sank sammen, eller i hvert Fald en af Udlængerne, skønt Præstegaarden er opført i 1909. Det er ikke saa underligt, at man spørger om, hvordan dette kan gaa til, hvem der bærer Ansvar for det, og hvad Ministeriet har foretaget i den Anledning. Jeg maa da svare det ærede Medlem fra Højrup, at desværre kan det ikke nægtes, at Provstesyndet her har en væsentlig Del af Ansvar for det, efter at Bygningen var færdig, ved Afleveringssyndet udtalte, at Arbejdet fandtes forsvarligt udført og i Overensstemmelse med den approberede Plan og Beskrivelse. Det var en meget uheldig Attest, Provstesyndet her gav, idet det netop viste sig, at Arbejdet ikke var udført i Overensstemmelse med den approberede Plan og Beskrivelse, men at man tværtimod havde afvejet derfra paa et meget afgørende Punkt, nemlig med Hensyn til Tagkonstruktionen; og dette blev netop det skæbnesvangre Punkt.

Da Overslaget og Beskrivelserne var inde i Ministeriet til Approbation, blev der efter Brevveksling med Bygningsinspektøren svaret, at: „Da Tagværket ikke er tænkt understøttet af Tagstol og Spærene kun fornedet er „sadlede“ paa Fodaas, hvortil de rimeligvis kun tænkes fastgjorte

ved et 6" Søm, er der ingen rigtig Stabilitet i Tagværket, da Sømmet er det eneste, der skal modvirke en eventuel Udskrivning. Enten bør Tagværket støttes af Tagstole, eller ogsaa bør Fodaasen bortfalde og Spærene paa gammeldags Vis tappes i Bjælkerne og fornedet forsynes med Skalkke. I sidste Tilfælde bør dog Spærene helst udføres af Fuldtømmer med 5" × 5".“

Denne Tilføjelse har imidlertid Arkitekten og Hovedentreprenøren ikke taget noget Hensyn til, men opført Præstegaarden i Henhold til den Beskrivelse, som ikke blev godkendt af Ministeriet. Nu er det overordentlig uheldigt, at Provstesyndet ved Afleveringssyndet ikke har overbevist sig om, hvorledes det forholdt sig. Provsten, som er en meget samvittighedsfuld og dygtig Mand, men som desværre har været ikke saa lidt skrøbelig, udtaler, at det var vanskeligt, da Arbejdet var fuldt færdigt, at undersøge, hvordan Tagkonstruktionen egentlig var. Jeg tænker mig, at det vel forholder sig saaledes, at Synsmændene, som det ofte er Tilfældet, har været ældre og veltjente, men ikke særlig mobile Haandværkere, og at de ikke ret har kunnet se, hvordan det egentlig forholdt sig; men der er jo ikke Tvivl om, at Arkitekten og Hovedentreprenøren her har et overordentlig stort Ansvar. Kirkeministeriet har da ogsaa indledet Forhandlinger om, at de skete Skade dækkes af disse. Hele denne Sag viser imidlertid, at det skorter paa virkeligt Tilsyn med Opførelse af nye Præstegaarde og virkelig kyndig Bedømmelse af Arbejdet, naar det er fuldført.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) fremdrog et andet Eksempel, et meget grelt Eksempel, som viser det samme. Han omtalte en Præstegaard, som ogsaa var daarligt opført og desuden daarligt vedligeholdt, og ved hvilken der kun blev gjort ganske faa Udsættelser ved Embedets Overgang til den nye Lønningsordning; men ikke desmindre viste det sig kort efter, at der maatte foretages en meget bekostelig Hovedstandsættelse. Det ærede Medlem gjorde ud fra dette Eksempel gældende, at der maatte foretages en Forandring paa dette Omraade, hvis ikke Lønningsfonden skulde være udsat for at lide alt for store Tab, og jeg kan sige til det ærede Medlem, at jeg ganske deler hans Opfattelse i saa Henseende, at jeg allerede i nogen Tid har haft min Opmærksomhed henvendt derpaa ud fra Erfaringer, som jeg selv som Sognepræst har gjort, og at jeg er sindet at nedsætte et Udvalg af kyndige Mænd, som kan tage hele denne Sag under